

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

LLETRES

CATALANOFONIA

*«Veny, amb contundència
ferma i dolça alhora,
va concloure: “amb la
llengua no s’hi juga!”»*

Així es va referir al territori de parla catalana el filòleg Joan Veny i Clar, Premi d’Honor de la Lletres Catalanes d’enguany, la nit del lliurament per part d’Omnium Cultural al Palau de la Música. Un acte, ideat i conduït supremament per Joaquim M. Puyal, que el classificaria com de «sensibilitat augmentada» si existís el concepte. Si la realitat augmentada és combinar elements físics amb dades virtuals on continguts multimèdia se superposen a seqüències filmades del món real, la «sensibilitat augmentada» que m’acabo d’inventar és combinar les sensacions biològiques (les que permeten percebre estímuls mitjançant els sentits) que provoca veure i escoltar grandíssimes persones en 3D (presents) i en 2D (filmades) amb les sensacions psicològiques resultants de la modificació que el cervell ha experimentat després d’haver rebut els estímuls. Quasi podria dir «plaer» i prou, però m’ha semblat poc precís per descriure aquelles dues hores.

Avui el meu cervell és diferent. Ha canviat a causa de la fiblada directa a l’hipotàlem que la veu d’en Pere Jou de Quart Primera va produir. El mateix hipotàlem també s’excitava pel significat profund, esperançador i encoratjador de la frase de Joan Veny: «Quan somniem junts, el somni es pot convertir en realitat». Tant, que els polzes se’m van escapar per tuitejar-la. I és que les neurones de l’escorça cerebral feien una festa quan van saber que «petó» no ve de pet (per la fressa d’una besada) sinó de l’occità, on alguna cosa semblant a «potó» és el diminutiu de llavi.

Veny, amb contundència ferma i dolça alhora, va concloure: «Amb la llengua no s’hi juga!».

Fins i tot en Màrius Serra hi estarà d’acord.

Marta Aymerich
VICERECTORA DE LA UOC
▶ @MartaAymerich

▶ 11 Junio, 2015

TENIM UN REPTE QUE REQUEREIX LA UNIÓ DE TOTS ELS ESFORÇOS

Muriel Casals

Presidenta d'Òmnium Cultural

Suma de diversitats

Tenim molts motius per sentir-nos feliços de viure ara i aquí. El passat dilluns n'hi hem afegit un: el reconeixement a un savi que aplica la seva intel·ligència i coneixement a la millora del país. Em refereixo al lingüista Joan Veny, 47è Premi d'Honor de les Lletres Catalanes.

A LA CERIMÒNIA DEL PALAU DE LA MÚSICA va ser emocionant veure la quantitat i la qualitat de les persones que reconeixen haver après del professor, del mestre, Veny, tant a l'escenari com entre el públic. Mestre és la paraula que escolta al professor de filologia: quan l'ensenyament de la llengua és paral·lel a l'aprenentatge dels valors que ens fan uns éssers civilitzats, capaços de relacionar-nos amb el nostre entorn i aportar el millor que anem adquirint gràcies al procés educatiu.

ENTRE AQUESTS VALORS. Veny en destaca dos d'essencials: l'amor a la pàtria i a la feina ben feta. És ben fàcil d'entendre: si estimes el teu país vols ser un ciutadà culte i respectuós amb els altres; si estimes la feina ben feta t'esforces per aportar el teu granet de sorra en cada una de les activitats en les quals participes. En els dos casos estimes els altres.

ESTIMAR EL PAÍS I ESTIMAR LA FEINA implica, segueix indicant-nos Veny, estimar la llengua pròpia. És a dir, respectar i tenir cura de l'instrument que ens fa humans.

EN AQUEST SENTIT, en l'homenatge al doctor Veny vam recollir una proposta lògica. D'una banda, és evident que els catalans hem de conèixer l'anglès, el llatí a l'època medieval o la llengua de comunicació internacional, tant a l'acadèmia com als viatges de plaer, i d'una altra banda, hem de sentir curiositat i desig de conèixer les altres llengües romàniques, que ens són tan properes, començant pel castellà per raons òbvies.

PERÒ AL MARGE DE LA FILOLOGIA, el nostre homenatge ens inspira en el terreny de la pràctica política. Ell és una de les grans figures de l'estudi de la dialectologia, coneix a fons les formes dialectals del català i ha dibuixat el mapa del llocs on s'utilitza cada paraula. La seva prestigiosa tasca a l'Institut d'Estudis Catalans ha estat decisiva en el reconeixement inclusiu de les aportacions de tots els parlars catalans, mostrant que cada un dels dialectes enriqueix la llengua

CRISTINA LOSANTOS

Sapiguem que la suma de la diversitat ens fa interessants als nostres ulls i als del món

comuna. Ha demostrat que la diversitat fa més viva, més rica i més atractiva una llengua.

AQUESTA EVIDÈNCIA SUGGEREIX que nosaltres, ara mateix, hem de ser molt conscients que la voluntat d'un poble que s'expressa amb varietat de colors ideològics és molt atractiva i molt forta. Volem que sigui invencible.

HEM ENCETAT EL DEBAT sobre el model de país que volem i en les argumentacions hi observem una mostra clara de com persones i organitzacions que respaldem a una gran diversitat d'origen geogràfic, orientació política o condicions socials, compartim la il·lusió de construir un futur millor.

A VEGADES, PERÒ, EN LLOC D'USAR les paraules per expressar els conceptes ens emboliquem jugant a exhibir discrepàncies que poden posar en qüestió la comunió de voluntat compartida.

TENIM UN REPTE QUE REQUEREIX la unió de tots els esforços; hem d'assegurar el pas a la sobirania nacional i no podem perdre el compàs. Sapiguem que la suma de la diversitat ens fa interessants als nostres ulls i als del món. Siguem conscients que fent millor el nostre país i situant-lo com mereix al mapa, al costat dels veïns espanyols, estem construint també una Europa de millor qualitat. És la nostra contribució a la convivència internacional.

PER ACONSEGUIR-HO, tots hi som necessaris, els de dretes i els d'esquerres, els radicals i els amants de l'ordre. Tots els que no volem viure sota les limitacions d'un estat impropri centralista i centralitzador. Cada u amb la seva veu i amb les seves idees, actuant junts per fer realitat la il·lusió compartida. Ara és possible: depèn de nosaltres.

► 11 Junio, 2015

**TENIM UN REPTE QUE
REQUEREIX LA UNIÓ DE
TOTS ELS ESFORÇOS**

Muriel Casals

Presidenta d'òmnium
Cultural

Suma de diversitats

Tenim molts motius per sentir-nos feliços de viure ara i aquí. El passat dilluns n'hi hem afegit un: el reconeixement a un savi que aplica la seva intel·ligència i coneixement a la millora del país. Em refereixo al lingüista Joan Veny, 47è Premi d'Honor de les Lletres Catalanes.

A LA CERIMÒNIA DEL PALAU DE LA MÚSICA va ser emocionant veure la quantitat i la qualitat de les persones que reconeixen haver après del professor, del mestre, Veny, tant a l'escenari com entre el públic. Mestre és la paraula que escau al professor de filologia: quan l'ensenyament de la llengua és paral·lel a l'aprenentatge dels valors que ens fan uns éssers civilitzats, capaços de relacionar-nos amb el nostre entorn i aportar el millor que anem adquirint gràcies al procés educatiu.

ENTRE AQUESTS VALORS, Veny en destaca dos d'essencials: l'amor a la pàtria i a la feina ben feta. És ben fàcil d'entendre: si estimes el teu país vols ser un ciutadà culte i respectuós amb els altres; si estimes la feina ben feta t'esforces per aportar el teu granet de sorra en cada una de les activitats en les quals participes. En els dos casos estimes els altres.

ESTIMAR EL PAÍS I ESTIMAR LA FEINA implica, segueix indicant-nos Veny, estimar la llengua pròpia. És a dir, respectar i tenir cura de l'instrument que ens fa humans.

EN AQUEST SENTIT, en l'homenatge al doctor Veny vam recollir una proposta lògica. D'una banda, és evident que els catalans hem de conèixer l'anglès, el llatí a l'època medieval o la llengua de comunicació internacional, tant a l'acadèmia com als viatges de plaer, i d'una altra banda, hem de sentir curiositat i desig de conèixer les altres llengües romàniques, que ens són tan properes, començant pel castellà per raons òbvies.

PERÒ AL MARGE DE LA FILOLOGIA, el nostre homenatge ens inspira en el terreny de la pràctica política. Ell és una de les grans figures de l'estudi de la dialectologia, coneix a fons les formes dialectals del català i ha dibuixat el mapa del lloc on s'utilitza cada paraula. La seva prestigiosa tasca a l'Institut d'Estudis Catalans ha estat decisiva en el reconeixement inclusiu de les aportacions de tots els parlars catalans, mostrant que cada un dels dialectes enriqueix la llengua

CRISTINA LOSANTOS

Sapiguem que la suma de la diversitat ens fa interessants als nostres ulls i als del món

comuna. Ha demostrat que la diversitat fa més viva, més rica i més atractiva una llengua.

AQUESTA EVIDÈNCIA SUGGEREIX que nosaltres, ara mateix, hem de ser molt conscients que la voluntat d'un poble que s'expressa amb varietat de colors ideològics és molt atractiva i molt forta. Volem que sigui invencible.

HEM ENCETAT EL DEBAT sobre el model de país que volem i en les argumentacions hi observem una mostra clara de com persones i organitzacions que responem a una gran diversitat d'origen geogràfic, orientació política o condicions socials, compartim la il·lusió de construir un futur millor.

A VEGADES, PERÒ, EN LLOC D'USAR les paraules per expressar els conceptes ens emboliquem jugant a exhibir discrepàncies que poden posar en qüestió la comunió de voluntat compartida.

TENIM UN REPTE QUE REQUEREIX la unió de tots els esforços; hem d'assegurar el pas a la sobirania nacional i no podem perdre el compàs. Sapiguem que la suma de la diversitat ens fa interessants als nostres ulls i als del món. Siguem conscients que fent millor el nostre país i situant-lo com mereix al mapa, al costat dels veïns espanyols, estem construint també una Europa de millor qualitat. És la nostra contribució a la convivència internacional.

PER ACONSEGUIR-HO, tots hi som necessaris, els de dretes i els d'esquerres, els radicals i els amants de l'ordre. Tots els que no volem viure sota les limitacions d'un estat impropri centralista i centralitzador. Cada u amb la seva veu i amb les seves idees, actuant junts per fer realitat la il·lusió compartida. Ara és possible: depèn de nosaltres.

▶ 10 Junio, 2015

TOTI FERRER

FESTIVAL

'Sketches of Catalonia', al Palau

Sketches of Catalonia és el nom de l'espectacle amb el qual el Mas i Mas Festival encetarà el 28 de juliol la 13a edició, al Palau de la Música. El concert celebra els 55 anys del disc *Sketches of Spain* de Miles Davis així com el 55è aniversari del Jamboree de la

plaça Reial, i serà protagonitzat per una *big band* de músics catalans dirigida per Joan Chamorro en la qual militen Andrea Motis, Llibert Fortuny i Carles Benavent, entre altres. La cantant de flamenc Rocío Márquez clourà el cicle l'1 de setembre. ■ G.V.

CAMPOS ▶ RECONOCIMIENTO**El Ajuntament felicita a su hijo
ilustre Joan Veny i Clar por el Premi
d'Honor de les Lletres Catalanes**

J.S.

El equipo de gobierno en funciones del Ajuntament de Campos, formado por PP y +Acció acordó ayer por unanimidad felicitar al hijo ilustre del municipio Joan Veny i Clar por haber sido galardonado con el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Un reconocimiento que le fue entregado en la noche del pasado lunes en el Palau de la Música de Barcelona por la entidad Òmnium Cultural.

En la felicitación del Consistorio *campaner* se señala que durante estas semanas en la biblioteca municipal se dará a conocer su extensa obra, que el mismo autor ha legado a su pueblo natal. Además, en la felicitación firmada por el alcalde Sebastià Sagreras y el regidor de Cultura, Guillem Ginard, manifiestan que «Campos se adhiere a este merecido reconocimiento y felicita muy sinceramente al homenajeadado, deseándole larga vida para poder seguir trabajando

▶ **FALLO**

La OCB critica que el Govern no enviará ningún representante a la entrega del premio

por nuestra lengua y para seguir siendo un referente para toda la sociedad».

OCB

Por su parte, la Obra Cultural Balear criticó ayer la ausencia de representantes del Govern en el acto de reconocimiento a Veny i Clar. En el comunicado, la OCB señala que «lamenta profundamente que ningún miembro del Govern en funciones asistiese al acto de entrega del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes concedido al mallorquín de Campos Joan Veny i Clar».

Desde Mallorca acompañaron al doctor Veny una representación de los docentes del centro de educación de Campos que lleva su nombre, el profesor Jaume Corbera y Jaume Mateu, presidente de la OCB.